

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/89/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200152
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200152.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: J. R., bytom D. č. XXX/X, XXX XX Y., proti odporcovi: Okresný úrad Martin (pôvodne: Správa katastra Martin, so sídlom Severná č. 15, 036 01 Martin), za účasti: N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX/X, XXX XX Y., o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. V 2975/2012 zo dňa 13. septembra 2012, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. apríla 2013, č. k. 29Sp/11/2013-21, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 26. apríla 2013, č. k. 29/Sp/11/2013-21, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom konania právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutý rozhodnutím podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie vo veci návrhu navrhovateľa o preskúmanie rozhodnutia odporcu č. V 2975/2012 zo dňa 13. septembra 2012, ktorým odporca zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa ust. § 31 ods. 3 katastrálneho zákona.

O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia krajský súd uviedol, že dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že pred začatím pojednávania dňa 26. apríla 2012 zobral navrhovateľ svoj návrh (opravný prostriedok) v celom rozsahu späť svojim ústnym prejavom zachytený v zápisnici z pojednávania.

Krajský súd preto na základe uvedeného dispozičného úkonu navrhovateľa - späťvzatia opravného prostriedku zo strany navrhovateľa pri aplikácii ustanovenia § 250l ods. 2 OSP za použitia § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým žiadal, aby súd vyhovel jeho odvolaniu a aby bolo vydané rozhodnutie o vklade vlastníckeho práva.

V odôvodnení svojho odvolania uviedol, že tvrdenie, že vyhlásenie predsedu spoločenstva vlastníkov bytov nebolo doložené a je nepravdivé. Toto vyhlásenie bolo zaslané ako príloha k odvolaniu, ktoré podal dňa 2. októbra 2012 u odporcu, v ktorom bolo osvedčené, že nemá žiadne nedoplatky spojené s užívaním bytu a nebytových priestorov. Navrhovateľ uviedol, že v odvolaní doplnil chýbajúce údaje, takže má za to, že darovacia zmluva je spôsobilá na vklad.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že dňa 30. októbra 2012 sa dostavil k odporcovi, v rámci ústneho prerokovania nebolo zistené žiadne pochybenie v darovacej zmluve a ďalších písomnostiach a preto v dobrej viere očakával, že jeho návrhu bude vyhovie.

Odporca sa k odvolaniu vyjadril tak, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu navrhol potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že navrhovateľ sa domáhal svojim návrhom na vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy zo dňa 23. júla 2012 medzi darcom navrhovateľom a obdarovanou p. N. G., predmetom, ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. Y, T. a U..

Keďže zmluva nespĺňala podmienky na vklad, návrh bol zamietnutý, pričom v zamietnutí boli podrobne uvedené všetky nedostatky predloženej zmluvy. Navrhovateľ po vydaní a doručení rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad podal niekoľko podaní, avšak ani tieto podania obsahovo neboli spôsobilé odstrániť všetky uvedené nedostatky okrem toho, všetky podania boli jednostranné.

Navrhovateľ teda na základe uvedeného nemal dôvod sa domnievať, že vklad vlastníckeho práva bude povolený.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila aj účastníčka vkladového konania, p. N. G. tak, že s odvolaním navrhovateľa v celom rozsahu súhlasí. Podľa jej názoru, všetky údaje v odvolaní sú správne a náležitosti darovacej zmluvy sú splnené. Žiadala preto návrhu na vklad vyhovieť.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov, uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že navrhovateľ dňa 26. apríla 2013 na pojednávaní pred krajským súdom prehlásil (č.l. 17), že berie svoj návrh na preskúmanie rozhodnutia odporcu späť v celom rozsahu a súhlasí so zastavením konania. Do zápisnice ďalej uviedol, že sa so svojou dcérou, ktorej mienil darovať predmetné nehnuteľnosti dohodne a vyhladá na spísanie predmetnej zmluvy ohľadne darovania nehnuteľností notára, resp. právnik.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 OSP sa podľa ustanovení tejto hlavy (Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov) postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví aj vtedy, ak žaloba bola vzatá späť.

V uvedenej právnej veci odvolací súd konštatuje, že krajský súd správne rozhodol, keď konanie zastavil, nakoľko navrhovateľ vzal opravný prostriedok proti rozhodnutiu odporcu späť, čím realizoval svoje zákonné oprávnenie. Späťvzatie návrhu je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie návrhu vziať ďalším úkonom späť.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu nespochybňoval späťvzatie opravného prostriedku pred krajským súdom, jeho námietky smerovali k vecnému prejednaniu -preskúmaniu rozhodnutia odporcu, to však pre späťvzatie opravného prostriedku v danej veci neprichádzalo do

úvahy.

Odvolací súd tak nemohol uznať námietky navrhovateľa, uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu, nakoľko úkon späťvzatia návrhu urobil slobodne a ani ho nespochybňoval.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil ako vecne správne podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.